

Ciągniki te znajdują się w grupie testowej od 130 do 200 KM, np. John Deere 7020, McCormick MC 135, Same Iron 165 S, Ursus 1934, Valtra M150. Ciągniki tej klasy posiadają podobne wyposażenie do klasy poprzedniej, jednak są różnice w osiąganiu podstawowych parametrów. Każda firma proponuje indywidualny sposób wyposażenia dostosowany do potrzeb rolnika. Ciągniki te charakteryzują się dużą ergonomią, stwarzają bardzo dobre warunki pracy dla operatora – dobra widoczność z kabiny we wszystkich kierunkach, usytuowanie wskaźników w polu widzenia operatora. Często pulpit sterowniczy (dżojstik) umieszczony jest w podłokietniku siedziska, co bardzo ułatwia obsługę pojazdu. Agregatownie ciągnika z innymi maszynami, układów hydraulicznych, pneumatycznych, elektrycznych sprowadzone zostało do szybkozłączy pozwalających na szybkie i dokładne połączenie maszyn z ciągnikami. Ciągniki te wyposażane są w urządzenia elektroniczne (komputery pokładowe), które informują operatora o aktualnym stanie użytkowania pojazdu. Wyniki widoczne są na panelu sterowniczym lub monitorze. Firmy, konkurując ze sobą wprowadzają na rynek coraz nowsze rozwiązania informatyczne dostosowane do warunków w jakich pracują ciągniki. Urządzenia te oprócz badania czynników, przeliczania i informowania operatora o interesujących go parametrach (np.: wartości poślizgu, zużyciu paliwa) często proponują operatorowi możliwość wyboru innego rozwiązania – np. zmiana biegu. Urządzenia te często mają możliwość przejęcia sterowania od operatora i same dostosowują parametry pracy ciągnika do wybranych przez operatora warunków, np. jazda agregatu ze stałą prędkością (komputer uwzględnia aktualny poślizg), prowadzenia agregatu ze stałym obciążeniem (zmiana prędkości jazdy dostosowana do obciążenia, lub zmiana parametrów pracy – głębokości). Najnowszym rozwiązaniem elektronicznym jest system określania pozycji – nawigacji satelitarnej (GPS – Global Positioning System).

Klasa 9 to ciągniki o sile uciągu 50 kN i mocy silnika około 200-260 kW. Grupa testowa obejmuje ciągniki powyżej 200 KM. Przykładami takich ciągników są: Deutz-Fahr Agroton 265, John Deere 8420, New Holland serii TG, Valtra serii S. Są to ciągniki o dużej mocy, zwykle ze stałym napędem na dwie osie, w pełni skomputeryzowane, posiadające możliwość zmiany biegu pod pełnym obciążeniem, bez używania sprzęgła. Są wygodne w obsłudze i mają duży udźwig podnośnika – ponad 10 ton. Budowane głównie na ramie z elastycznym zawieszeniem przedniej osi, co powoduje dobre dopasowywanie się ciągnika do warunków polowych. Duża masa tych ciągników ogranicza ich stosowanie do uprawy przedsięwziętej ze względu na duży nacisk na glebę.